

dr hab. Tomasz Niżnikowski, prof. nadzw. Akademii Wychowania Fizycznego

Odpowiedź na recenzję rozprawy doktorskiej

Na wstępie chciałam podziękować Recenzentowi za wnikliwą ocenę mojej pracy doktorskiej. Poniżej ustosunkowałam się do przedstawionych uwag.

Zgadzam się, że powinnam w bardziej krytyczny sposób przedstawić stan dotychczasowych badań i uzasadnić podjęcie przeze mnie celu badań. Zabrakło syntetycznego podsumowania przeglądu literatury, co postaram się poprawić przygotowując artykuły naukowe. Zwrócę również uwagę na przedstawienie w przyszłości szerszego opisu dotyczącego procesu utrzymania równowagi ciała.

Odnosząc się do uwagi redakcyjnej chciałam zauważyć, że konstruuąc pracę, w tym rozpisując poszczególne rozdziały wzorowałam się na publikowanych dotychczas rozprawach doktorskich. Dlatego cel badań, pytania i hipotezy badawcze oraz materiał, metody i narzędzia badawcze zostały przedstawione w dwóch rozdziałach.

Ustosunkowując się do uwagi dotyczącej pierwszej hipotezy stwierdzam, że opinię iż „parametry posturograficzne rejestrowane podczas stania swobodnego będą wyższe u tancerzy, natomiast rejestrowane podczas wykonywania pozycji tanecznych będą wyższe u studentów” sformułowałam w oparciu o przegląd literatury. Z doniesień naukowych wynika, że często sportowcy uzyskują niższe wartości parametrów posturograficznych jedynie w wyuczonych treningiem pozycjach. Przyjęłam, że prawdopodobnie długi okres szkolenia wymagany do tego, aby stać się ekspertem w tańcu skutkuje tworzeniem pamięci posturalnej głównie dla ściśle określonych pozycji tanecznych.

Z uwagą przyjęłam uwagę dotyczącą wpływu obuwia na rezultaty pomiarów. Na etapie badań pilotażowych oraz podczas prac nad stworzeniem protokołu pomiarowego poświęciłam sporo czasu na rozważanie skutków poszczególnych wyborów (i kompromisów). Zgadzam się, że powinnam przedstawić doniesienia naukowe dotyczące wpływu rodzaju obuwia lub jego braku na sposób realizacji i utrzymania równowagi ciała i systemu ciała. Zwrócę na to uwagę w przyszłości precyzyjnie dokonując opisu procedury badawczej. W przeprowadzonych przeze mnie badaniach niestety nie było możliwości standaryzacji obuwia. Ponieważ badałam grupy sportowe bardzo zależało mi na tym, aby warunki wykonywanych przez nich pozycji były zbliżone do warunków treningowych i startowych. Nie było możliwe, aby grupa kontrolna założyła buty na podwyższeniu ponieważ byłby to inny rodzaj obuwia niżeli specjalistyczne

obuwie taneczne, mniej wygodne i nieodpowiednio wyprofilowane. Poza tym nie było możliwości, aby grupa ta w takowym obuwiu trenowała. Uważam, że założenie obuwia na obcasie zarówno przez kobiety jak i mężczyzn grupy kontrolnej spowodowałoby utrudnienie nauczania tańca a w następstwie wykonywania badanych pozycji, ponieważ czułoby się nienaturalnie i niestabilnie. Inna sytuacja dotyczy tancerzy tańca towarzyskiego. W tym przypadku trening w butach na obcasie osób o dużym stażu treningowym i startowym nie powoduje odczuwalnych dla nich zakłóceń stabilności. Co ważne wysokość obcasa, w szczególności partnerki, warunkuje sposób ustawienia ciał w parze. Niejednokrotnie związany jest z wysokością ciała obu partnerów. W związku z tym uważam, że wykonywanie pozycji tanecznych, w szczególności w parze, w płaskim obuwiu zakłóciłoby naturalne, wytrenowane ustawienia ciał względem siebie. Dodatkowo mogłoby zmienić wytrenowane ustawienia w pozycjach tanecznych wykonywanych „solo”, gdyż zwyczajowo tancerze w ogóle nie trenują w płaskim obuwiu. Nie była również możliwa standaryzacja wysokości obcasa tancerzy, ponieważ tak jak wspomniałam wcześniej obuwiu dobierane jest indywidualnie, często nawet produkowane na zamówienie z uwzględnieniem cech danej osoby. Dlatego też w przeprowadzeniu badania postanowiłam zastosować zbliżenie warunków do warunków treningowych podczas których tworzą się nawyki ruchowe.

Ze względu na dużą liczbę przedstawionych przeze mnie wyników badań zdecydowałam, że dokonując ich analizy i przedstawienia w pracy w tabelach wykażę wszystkie uzyskane wartości przeprowadzonych testów statystycznych dotyczących parametrów posturograficznych, zaś graficznie zaprezentuję jedynie te, które charakteryzowały się różnicą istotną statystycznie. Stąd zrezygnowałam z umieszczania na rycinie owych różnic. Wyjątek stanowiły wykresy dotyczące parametru współczynnika entropii próbkowej, gdzie zaznaczyłam, które wartości były istotnie statystycznie różne.

Zgadzam się, że w końcowej części pracy zabrakło wskazania co uzyskane wyniki badań wnoszą do teorii i praktyki sportu. Z doniesień literatury wynika, że poziom zdolności równoważnych sportowców może warunkować wynik sportowy. W związku z tym poprzez zrozumienie mechanizmów kontroli postawy tancerzy sportowego tańca towarzyskiego chciałabym wskazać na możliwości wsparcia ich treningu poprzez wprowadzenie treningu uzupełniającego - równoważnego oraz zaobserwowania motorycznych obszarów deficytowych, które należy kształtować. Warto zwrócić uwagę, że przebadalam sportowców o najwyższym poziomie umiejętności tańca towarzyskiego wyrażonym posiadana klasą taneczną. Pytanie w jaki sposób zachowywałyby się osoby o niższym stażu i umiejętnościach

tanecznych i czy przedstawione przeze mnie metody pomiarowe mogłyby posłużyć jako element diagnostyczny poziomu zdolności technicznych tancerzy.

Dziękuję za uwagi dotyczące mojego języka i stylu pisarskiego. Z pokorą przyjmuję fakt, iż podane przez Recenzenta przykłady zdań czy zwrotów, wymagają korekty. Z pewnością zwrócę na to uwagę w przyszłości podczas pisania prac naukowych.

Mam nadzieję, że moje odpowiedzi satysfakcjonują Pana Profesora. Dziękuję także za pozostałe uwagi, które nie wymagają mojego komentarza. Z pewnością pomogą mi w przyszłości lepiej redagować teksty o charakterze naukowym.